

سرمایه گذاری در آلمان بر اساس پاراگراف 21 قانون اقامت

مهاجران از کشورهای غیر اتحادیه اروپا برای ورود به آلمان نیاز به ویزا دارند و اگر قصد اقامت در آلمان بیش از 90 روز در هر نیم سال باشد نیاز به اجازه اقامت در آلمان خواهند داشت.

برای آغاز هرگونه فعالیت تجاری و درآمد را بصورت مشاغل وابسته یا مستقل، مجوز اقامت تجاری مورد نیاز است. کارآفرینان از کشورهای غیر اتحادیه اروپا که شرکت خود را در آلمان به عنوان اشخاص حقیقی مدیریت می کنند، می توانند طبق قانون تجاری آلمان، اجازه اقامت خود را برای تاسیس شرکتهای مستقل و خویش فرما از دولت آلمان تقاضا کنند.

پاراگراف 21 قانون اقامت، یک استاندارد لازم الاجراست که به طور مشابه برای خارجی هایی که قبلا در کشور خود سابقه مدیریت یک شرکت را داشته اند، تجارتي را مدیریت کرده اند و می خواهند به آلمان مهاجرت کنند شرایط راتسهیل نموده است. نه تنها صاحبان شرکتهای مانند کارآفرینان و صاحبان مشاغل آزاد، بلکه مدیران و شرکای شرکتهای و هرگونه مشارکت تجاری در قالب پارتنرشپ برای اقامت در آلمان، می توانند برای شروع فعالیت اقتصادی خود، اجازه اقامت تجاری را درخواست نمایند.

صرفنظر از نوع مشارکت و پارتنرشپ، صرفا سهامدارانی می توانند از طریق ثبت شرکت یا خرید سهام شرکتهای تقاضای اقامت تجاری نمایند که بیش از 50% سهام شرکت را مالک شده باشند.

مشارکت سازمانی کمتر از 50% فقط شرایط لازم برای اجرای مسئولیت شرکت را برآورده می کند، آنهم در صورتی که هیچ کدام از شرکا، مالک سهام بالاتر از شخص مورد نظر شرکت نباشد. اما برای اخذ اقامت توسط سهامدار به هیچ عنوان کفایت نمی کند.

در صورت عدم کفایت سهام، اعطای اقامت با توجه به پاراگراف 18 قانون اقامت در ترکیب با پاراگراف 3 مقررات اشتغال باید مورد بررسی قرار گیرد. به بیان دیگر، داشتن سهام کافی نیست. سهامدار شخص حقوقی، که سمت نمایندگی یا مدیریتی در شرکت ندارد، نمی تواند به صرف خرید سهام بر اساس پاراگراف 21 قانون اقامت، تقاضای دریافت اجازه اقامت تجاری نماید. شخص نه تنها باید بطور مستقل عمل نماید بلکه حداقل نوعی سمت مدیریتی اجرایی در شرکت که مستند به یک سند رسمی باشد، مورد انتظار است.

نکته مهم:

مالکیت املاک و مستغلات به تنهایی، منجر به حق اقامت نمی شود. چرا که خود اشتغالی تلقی نمی شود. مجوز اقامت به عنوان یک فرد خویش فرما مستند به پاراگراف 21 قانون اقامت می تواند تنها توسط فردی که فعالیت تجاری مستقل دارد، به دست آید. این فعالیت می تواند به عنوان مدیریت عاملی شرکت خود و یا مدیر عامل شرکت معاملات املاک با در نظر گرفتن الزامات قانونی پاراگراف 21 قانون اقامت باشد. مجوز اقامت برای افراد خودکفا معمولا محدود به سه سال است. اگر پروژه سرمایه گذاری موفق (موفقیت و معیشت همچنان تضمین شده باشد)، اجازه اقامت نامحدود پس از سه سال میتواند اعمال شود.

برای اطلاعات بیشتر در خصوص مفهوم کارآفرینی و ارزیابی شرایط خود برای اخذ این نوع اقامت، شما می توانید روی سالها تجربه دفتر وکالت جابری تکیه کنید. این دفتر، طرح اقتصادی ویژه ای مبتنی بر ایده کسب و کار شما ایجاد می کند و در طول فرایند اخذ اقامت دائم با شما همراه خواهد بود.

کافی است با ما تماس بگیرید.